Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (втори състав)

12 юли 2012 година*

„Присъединяване на нови държави членки — Определяне на таксата върху излишъците от запаси на селскостопански продукти — Съдържащо се в разпоредба от националното законодателство препращане към разпоредба от регламент на Съюза, който не е бил надлежно публикуван в Официален вестник на Европейския съюз на езика на въпросната държава членка“

По дело C-146/11

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Riigikohus (Естония) с акт от 17 март 2011 г., постъпил в Съда на 25 март 2011 г., в рамките на производство по дело

AS Pimix, в ликвидация,

срещу

Maksu- ja Tolliameti Lõuna maksu- ja tollikeskus,

Põllumajandusministeerium,

СЪДЪТ (втори състав),

състоящ се от: г-н J. N. Cunha Rodrigues, председател на състав, г-н U. Lõhmus, г-н A. Rosas, г-н Ал. Арабаджиев и г-н C. G. Fernlund (докладчик), съдии,

генерален адвокат: г-жа V. Trstenjak,

секретар: г-жа K. Sztranc-Sławiczek, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 3 май 2012 г.,

като има предвид становищата, представени:

— за AS Pimix, в ликвидация, от M. Ots, advokaat, и T. Pikamäe, vandeadvokaat,

— за естонското правителство, от г-жа M. Linntam, в качеството на представител,

— за Европейската комисия, от г-жа K. Saaremäel-Stoilov, г-жа H. Tserepa-Lacombe и г-жа A. Marcoulli, в качеството на представители,

* Език на производството: естонски.

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

Решение

1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 288 и член 297, параграф 1 ДФЕС, както и на член 58 от Акта относно условията на присъединяването на Чешката република, Република Естония, Република Кипър, Република Латвия, Република Литва, Република Унгария, Република Малта, Република Полша, Република Словения и Словашката република и промените в Учредителните договори на Европейския съюз (ОВ L 236, 2003 г., стр. 33, наричан по-нататък „Актът за присъединяване от 2003 г.“).

2 Това запитване е отправено в рамките на спор между AS Pimix (наричано по-нататък „Pimix“), в ликвидация, от една страна, и Maksu- ja Tolliameti Lõuna maksu- ja tollikeskus (данъчен и митнически център Юг на данъчната и митническа администрация) и Põllumajandusministeerium (министерство на земеделието), от друга страна, по повод събирането на такса върху излишъците от запаси.

Правна уредба

Правото на Съюза

Актът за присъединяване от 2003 г.

3 Съгласно член 2 от Акта за присъединяване от 2003 г.:

„От датата на присъединяване разпоредбите на Учредителните договори и актовете, приети от институциите и от Европейската централна банка преди присъединяването, са задължителни за новите държави членки и се прилагат в тези държави при условията, предвидени в посочените договори и в настоящия акт“.

4 С член 41, първа алинея от Акта за присъединяване от 2003 г. на Европейската комисия се позволява да предприема мерки, предназначени за подпомагане на прехода от съществуващия режим в новите държави членки към такъв, който произтича от прилагането на общата селскостопанска политика. Тези преходни мерки „могат да бъдат предприети в продължение на тригодишен период, който започва от датата на присъединяването и тяхното прилагане се ограничава за този период“.

5 Член 58 от Акта за присъединяване от 2003 г. предвижда:

„Текстовете на актовете на институциите и на Европейската централна банка, приети преди присъединяването от Съвета, Комисията или Европейската централна банка и изготвени на чешки, естонски, латвийски, литовски, малтийски, полски, словашки, словенски и унгарски език от датата на присъединяването са автентични при същите условия като текстовете, изготвени на настоящите единадесет езици. Те се публикуват в *Официален вестник на Европейския съюз*, ако текстовете на настоящите езици също са били публикувани по този начин“.

Регламент № 1

6 Съгласно член 1 от Регламент № 1 на Съвета от 15 април 1958 година относно определянето на езиковия режим на Европейската икономическа общност (ОВ 17, 1958 г., стр. 385; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 1, стр. 3), изменен с Акта за присъединяване от 2003 г., официалните езици на Съюза са „испански, чешки, датски, немски, естонски, гръцки, английски, френски, италиански, латвийски, литовски, унгарски, малтийски, нидерландски, полски, португалски, словашки, словенски, фински и шведски“.

7 Член 4 от този регламент предвижда:

„Регламентите и другите документи с общо приложение се подготвят на двайсетте официални ези[ка]“.

8 Член 5 от посочения регламент гласи:

„*Официален вестник на Европейския съюз* се издава на двадесетте официални езика“.

9 Член 8 от същия регламент предвижда:

„Когато в държава членка има няколко официални езика, по искане на заинтересованата държава ще се използва езикът, определен съгласно общите правила, произтичащи от законодателството на тази държава.

[…]“

Регламент (ЕО) № 1972/2003

10 Регламент (ЕО) № 1972/2003 на Комисията от 10 ноември 2003 година относно временните мерки, които следва да се приемат за търговията със земеделски продукти във връзка с присъединяването на Чешката република, Естония, Кипър, Латвия, Литва, Унгария, Малта, Полша, Словения и Словакия (ОВ L 293, стр. 3; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 50, стр. 100) има за правна база по-специално член 41 от Акта за присъединяване от 2003 г.

11 Съгласно съображение 1 Регламент № 1972/2003 цели „да се избегне рискът от изкривяване на търговията, засягащо общата организация на земеделските пазари, дължащо се на присъединяването на десет нови държави към Европейския съюз на 1 май 2004 г.“. С оглед на тези рискове в съображение 3 от същия регламент се подчертава, че трябва „да се създадат разпоредби за възпиращи такси, които да се налагат за излишъците в новите държави членки“.

12 За тази цел член 4, параграф 1 от Регламент 1972/2003 изисква новите държави членки да налагат такси на притежателите на излишъци от продукти в свободно обращение на 1 май 2004 г.

13 Член 4, параграф 2 от този регламент предвижда:

„За да определи излишъците на всеки притежател, новата държава членка взема под внимание по-специално следното:

а) средните стойности на наличните запаси през годините преди присъединяването;

б) търговския поток през годините преди присъединяването;

в) обстоятелствата, при които са изградени запасите.

Понятието „излишъци“ се прилага за продукти, внесени в новите държави членки или произхождащи от новите държави членки. Понятието „излишъци“ се прилага също за продукти, предназначени за пазара на новите държави членки.

[…]“.

14 Член 4, параграф 3 от посочения регламент предвижда, че размерът на таксата върху излишъците от запаси се определя от митническата ставка за внос erga omnes, приложима към 1 май 2004 г. Тази ставка е фиксирана от Регламент (ЕО) № 1789/2003 на Комисията от 11 септември 2003 година за изменение на приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета относно тарифната и статистическа номенклатура и общата митническа тарифа (ОВ L 281, стр. 1).

15 За да се гарантира правилното прилагане на таксата върху излишъците от запаси, член 4, параграф 4 от Регламент № 1972/2003 изисква от новите държави членки незабавно да извършат инвентаризация на наличните към 1 май 2004 г. запаси и най-късно до 31 октомври 2004 г. да уведомят Комисията за количеството продукти в излишъците от запаси.

16 Относно Естония член 4, параграф 5 от този регламент предвижда, че се прилага по-специално за продуктите, включени в код 0405 10 на Комбинираната номенклатура (наричана по-нататък „КН“), а именно маслото.

17 Съгласно член 10 посоченият регламент се прилага от 1 май 2004 г. до 30 април 2007 г.

Регламент № 1789/2003

18 Приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 година относно тарифната и статистическа номенклатура и общата митническа тарифа (ОВ L 256, стр. 1) представлява КН. Последната се актуализира от Комисията веднъж годишно. Регламент № 1789/2003 влиза в сила на 1 януари 2004 г.

Естонското право

19 На 7 април 2004 г. Riigikogu (естонският парламент) приема Закон за таксата върху излишъците от запаси (Üleliigse laovaru tasu seadus, RT I 2004, 30, 203, наричан по-нататък „ÜLTS“). Този закон е публикуван в *Riigi Teataja* на 27 април 2004 г. и влиза в сила на 1 май 2004 г.

20 По силата на член 7 от ÜLTS „излишъкът от запаси“ е равен на разликата между запаса, действително притежаван към 1 май 2004 г., и преносния запас.

21 Член 6 от ÜLTS определя понятието „преносен запас“ като средната годишна стойност на запасите, притежавани в течение на четирите години, предхождащи присъединяването на Република Естония към Съюза, а именно годините 2000—2003, като тази стойност е умножена по 1,2.

22 Съгласно член 10 от ÜLTS преносният запас и излишъкът от запаси се изчисляват от Põllumajandusministeerium въз основа на декларациите на оператора. По мотивирана молба от страна на последния Põllumajandusministeerium може да вземе предвид някои фактори, които могат да обяснят увеличаване на запасите, независимо от каквато и да било спекулация.

Спорът по главното производство и преюдициалните въпроси

23 На 29 октомври 2004 г. Põllumajandusministeerium определя, че Pimix притежава излишък от запаси, възлизащ на 550 тона естествено масло по код от КН 0405 10 19.

24 На 26 ноември 2004 г. Maksu- ja Tolliameti Lõuna maksu- ja tollikeskus определя с облагателен акт размера на таксата, дължима от Pimix върху този излишък от запаси, на 16 318 500 EEK [естонски крони]. За да се съобрази с решение на Riigikohus от 5 октомври 2006 г., Maksu- ja Tolliameti Lõuna maksu- ja tollikeskus оттегля този акт и на 29 март 2007 г. с нов облагателен акт определя размера на дължимата от Pimix такса на същата сума в приложение на ставката, произтичаща от член 14, параграф 2 от ÜLTS и член 4, параграф 3 от Регламент № 1972/2003.

25 Pimix оспорва решението от 29 октомври 2004 г., както и облагателния акт от 29 март 2007 г. Жалбите му до първоинстанционния и апелативния съд са отхвърлени. В рамките на касационна жалба Pimix упреква разглеждалите спора по същество съдии, че са приложили Регламенти № 1789/2003 и № 1972/2003, въпреки че те не са били надлежно публикувани на естонски език в *Официален вестник на Европейския съюз* и че освен това от 1 май 2004 г. транспониращата КН национална правна уредба повече не е била в сила. Като се позовава на Решение от 11 декември 2007 г. по дело Skoma-Lux (C-161/06, Сборник, стр. I-10841), Pimix изтъква, че естонската администрация не е можела да му възложи задължения, произтичащи от норми, които не са възпроизведени в националното право и не са били надлежно публикувани преди 5 март 2005 г.

26 Запитващата юрисдикция счита, че разрешаването на спора, с който е сезирана, изисква да се знае дали при определянето на излишъка от запаси на Pimix естонската администрация се е основавала единствено върху въведените чрез ÜLTS разпоредби от правната уредба на Съюза, или е приложила пряко тази правна уредба преди нейното надлежно публикуване на естонски език в *Официален вестник на Европейския съюз*.

27 Запитващата юрисдикция смята, че същностните за облагането с такса елементи — а именно длъжникът, предметът и ставката му — не произтичат недвусмислено и пряко от ÜLTS. Няколко разпоредби на ÜLTS всъщност се позовавали на правната уредба на Съюза. Така, когато става въпрос за длъжника на таксата, понятието „оператор“ било дефинирано в член 5, параграф 1 от ÜLTS чрез позоваване на понятието „селскостопански продукти“, самото то въведено в член 2 от ÜLTS чрез препращане към отнасящите се до Естония разпоредби на член 4, параграф 5 от Регламент № 1972/2003. Тази юрисдикция отбелязва, че последната разпоредба е неясна, тъй като за разбиране съдържанието на КН следва да се има предвид Регламент № 1789/2003.

28 Запитващата юрисдикция обаче констатира, че в момента, когато Pimix е било длъжно да представи своята декларация, то не е било в състояние да разбере необходимостта от нея, нито да узнае за какви селскостопански продукти се е породило това задължение за деклариране. Всъщност на 1 май 2004 г. — датата, на която количеството излишъци от запаси е трябвало да бъде определено — и при приемането на решението от 29 октомври 2004 г. за определяне на количеството излишъци от запаси за Pimix Регламенти № 1789/2003 и № 1972/2003 не са били публикувани на естонски език в *Официален вестник на Европейския съюз*.

29 Що се отнася по-специално до предвидената от Регламент № 1789/2003 КН, запитващата юрисдикция посочва, че на 1 май 2004 г. тя не е била възпроизведена в никакъв инструмент на националното право, намиращ се тогава в сила.

30 Като се имат предвид тези фактори, националната юрисдикция иска да се установи дали член 2 от ÜLTS, препращайки към регламент на Съюза, който не е бил надлежно публикуван на естонски език в *Официален вестник на Европейския съюз*, представлява въвеждане на този

регламент в смисъла, визиран от Съда в Решение от 4 юни 2009 г. по дело Balbiino (C-560/07, Сборник, стр. I-4447) и Решение от 29 октомври 2009 г. по дело Rakvere Lihakombinaat (C-140/08, Сборник, стр. I-10533).

31 При тези условия Riigikohus решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1) С оглед на практиката на Съда (Решение по дело Skoma-Lux, Решение по дело Balbiino и Решение по дело Rakvere Lihakombinaat, посочени по-горе) трябва ли член 288 ДФЕС във връзка с член 58 от Акта за присъединяване [от 2003 г.] да се тълкува в смисъл, че може да се изисква от частноправен субект да изпълнява задължението, произтичащо от Регламент [№ 1972/2003],

а) независимо от обстоятелството, че към 1 май 2004 г. посоченият регламент не е бил публикуван на естонски език в *Официален вестник на Европейския съюз*,

б) и че законодателят на съответната държава членка не е възпроизвел във вътрешноправен акт установеното в Регламента определение за земеделски продукти, а само е препратил към член 4, параграф 5 от [същия] регламент [...], който не е бил надлежно публикуван,

в) при положение че частноправният субект е изпълнил едно от произтичащите от Регламент [№ 1972/2003] задължения (декларирал е запасите в съответствие с приложимия за стоката код), без да го оспорва,

г) и че му е наложена такса от компетентния орган на държавата членка на дата, на която Регламент № 1972/2003 вече е бил публикуван на естонски език в *Официален вестник на Европейския съюз*?

2) От член 58 от Акта за присъединяване във връзка с член 297, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз, със съображение 3 и с член 4 от Регламент (ЕО) № 1972/2003 на Комисията може ли да се заключи, че държава членка може да изисква от частноправен субект заплащането на такса върху излишъците от запаси, при положение че към 1 май 2004 г. Регламент № 1972/2003 не е бил публикуван на естонски език в *Официален вестник на Европейския съюз*, но вече е бил публикуван в него на естонски език към последващия момент на налагане на таксата от компетентния орган на държавата членка?“.

По преюдициалните въпроси

32 С двата си въпроса, които следва да се разгледат заедно, запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали член 58 от Акта за присъединяване от 2003 г. трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска в Естония спрямо частноправни субекти да се прилагат разпоредби на Регламент № 1972/2003, които на 1 май 2004 г. не са били нито публикувани на естонски език в *Официален вестник на Европейския съюз*, нито възпроизведени в националното право на тази държава членка, независимо че въпросните частноправни субекти са могли да се запознаят с тях по други начини.

33 За да се отговори на този въпрос, следва да се напомни, че основен принцип в правовия ред на Съюза изисква изхождащ от публичните власти акт да не бъде противопоставим спрямо правните субекти, преди те да имат възможността да се запознаят с него посредством

надлежно публикуване в *Официален вестник на Европейския съюз* (Решение от 25 януари 1979 г. по дело Racke, 98/78, Recueil, стр. 69, точка 15, и Решение по дело Skoma-Lux, посочено по-горе, точка 37).

34 Освен това от член 2 от Акта за присъединяване от 2003 г. е видно, че приетите от институциите актове преди присъединяването обвързват новите държави членки и намират приложение в тези държави от датата на присъединяването. Тяхната противопоставимост спрямо физически и юридически лица от тези държави обаче е подчинена на общите условия за прилагане на правото на Съюза в държавите членки, както са предвидени с първоначалните договори, а за новите държави членки — със самия Акт за присъединяване от 2003 г. (Решение по дело Skoma-Lux, посочено по-горе, точка 32).

35 Когато става въпрос за регламентите на Съвета и на Комисията, както и за директивите на тези институции, чиито адресати са всички държави членки, от разпоредбите на член 297, параграф 2 ДФЕС следва, че тези актове могат да произведат правни последици само ако са били публикувани в *Официален вестник на Европейския съюз* (вж. в този смисъл Решение по дело Skoma-Lux, посочено по-горе, точка 33).

36 Съобразяването с тези принципи се налага и има същите последици, когато правна уредба на Съюза задължава държавите членки с оглед на прилагането ѝ да приемат мерки, с които се налагат задължения на частноправните субекти. Поради това такива мерки трябва да бъдат публикувани, за да могат те да се запознаят с тях (вж. в този смисъл Решение от 20 юни 2002 г. по дело Mulligan и др., C-313/99, Recueil, стр. I-5719, точки 51 и 52). Заинтересованите лица трябва също да имат възможност да се осведомят за източника на националните мерки, с които са им наложени тези задължения. Ето защо трябва да се публикува не само националната правна уредба, но и актът от правото на Съюза, който, когато случаят е такъв, задължава държавите членки да предприемат мерки, с които се налагат задължения на частноправните субекти (вж. в този смисъл Решение от 10 март 2009 г. по дело Heinrich, C-345/06, Сборник, стр. I-1659, точки 45—47).

37 Освен това от член 58 от Акта за присъединяване от 2003 г. във връзка с членове 4, 5 и 8 от Регламент № 1 следва, че по отношение на държава членка, чийто език е един от официалните на Съюза, за надлежно публикуване на регламент на Съюза трябва да се счита публикуването на този акт на съответния език в *Официален вестник на Европейския съюз* (Решение по дело Skoma-Lux, посочено по-горе, точка 34).

38 Ето защо Съдът приема, че член 58 от Акта за присъединяване от 2003 г. не допуска задълженията, предвидени в правна уредба на Съюза, която не е публикувана в *Официален вестник на Европейския съюз* на езика на дадена нова държава членка, въпреки че това е официален език на Съюза, да могат да се налагат на частноправни субекти в тази държава, макар лицата да са могли да се запознаят с тази правна уредба по други начини (Решение по дело Skoma-Lux, посочено по-горе, точка 51 и Решение по дело Balbiino, посочено по-горе, точка 30).

39 Като на 7 април 2004 г. е приела ÜLTS, Република Естония е приложила произтичащите от Регламент № 1972/2003 задължения, въвеждайки такса върху излишъците от запаси на селскостопански продукти и определяйки способите за нейното изчисляване. Така ÜLTS създава в Естония задължения в тежест на частноправните субекти, независимо от факта че този регламент не може да им бъде противопоставен, преди да са имали възможността да се запознаят с него чрез надлежно публикуване в *Официален вестник на Европейския съюз* на езика на тази държава членка. Сред посочените задължения фигурира това най-късно до 15 май 2004 г. частноправните субекти да декларират пред Põllumajandusministeerium запасите от определени селскостопански продукти, притежавани от тях на 1 май 2004 г. Безспорно е, че при това положение задължението да се плати таксата върху излишъците от запаси се определя в

зависимост от запасите от продукти, притежавани на тази дата. Следователно датата на издаване на облагателния акт няма отражение върху факта, обуславящ посочената такса. Ето защо в главното производство фактът, че облагателният акт от 29 март 2007 г. е бил издаден след надлежното публикуване на естонски език в *Официален вестник на Европейския съюз* на Регламенти № 1789/2003 и № 1972/2003, не позволява да се приеме, че на датата на влизане в сила на ÜLTS посочените регламенти са били противопоставими на Pimix.

40 Съдът вече е постановил, че правилото, изведено от Решение по дело Skoma-Lux, посочено по-горе, не е пречка на частноправните субекти да бъдат противопоставени тези от разпоредбите на Регламент № 1972/2003, които са възпроизведени в ÜLTS. Все пак това правило може да се приложи субсидиарно в случая, в който някои разпоредби на този регламент, които не са били въведени с ÜLTS, са изтъкнати от естонските власти срещу частноправни субекти преди официалното публикуване на посочения регламент на естонски език (Решение по дело Balbiino, посочено по-горе, точка 32 и Решение по дело Rakvere Lihakombinaat, посочено по-горе, точка 34).

41 Регламент № 1972/2003 възлага на държавите членки да облагат с такса излишъците от запаси, съществуващи на 1 май 2004 г. за определени селскостопански продукти, идентифицирани посредством кодовете им по КН. На 1 май 2004 г. обаче този регламент не е бил публикуван на естонски език в *Официален вестник на Европейския съюз*, като това публикуване е станало едва на 3 март 2005 г. Що се отнася до Регламент № 1789/2003, който е съдържал намиращата се тогава в сила КН, той е бил публикуван на естонски език в *Официален вестник на Европейския съюз* едва на 6 август 2004 г. Когато ÜLTS влиза в сила на 1 май 2004 г., частноправните субекти не са били в състояние да узнаят продуктите, за които таксата върху излишъците от запаси се налага посредством правна уредба на Съюза, която е била надлежно публикувана на естонски език в *Официален вестник на Европейския съюз*. ÜLTS не е дал определението на тези продукти, а се е ограничил да препрати към член 4, параграф 5 от Регламент № 1972/2003. Освен това частноправните субекти не са били в състояние да идентифицират тези продукти чрез националната правна уредба, тъй като естонската митническа номенклатура е била отменена, считано от 1 май 2004 г.

42 При такива обстоятелства следва да се приеме, че релевантните разпоредби на Регламенти № 1789/2003 и № 1972/2003 не са били противопоставими на частноправните субекти в Естония, считано от 1 май 2004 г., тъй като не са били надлежно публикувани на естонски език в *Официален вестник на Европейския съюз* или възпроизведени в националното право на тази държава членка.

43 Естонското правителство обаче подчертава, че в главното производство Pimix не е било незапознато с обхвата на своите задължения, считано от 1 май 2004 г., тъй като Актът за присъединяване от 2003 г. вече е предвиждал налагането на такса върху излишъците от запаси на селскостопански продукти. Това правителство счита, че непротивопоставимостта спрямо частноправни субекти на Регламент № 1972/2003 би се намирала в противоречие с целта на този регламент и на Акта за присъединяване от 2003 г., изразяваща се в борба срещу спекулацията със селскостопанските продукти.

44 Съдът обаче вече е приел, че зачитането на припомнената в точки 33—38 от настоящото съдебно решение практика, вдъхновена от принципите на правна сигурност и на равно третиране, не се намира в противоречие с принципа на ефективност на правото на Съюза, тъй като този принцип не може да се отнася до правила, които все още не са противопоставими на частноправните субекти. В името на принципа на ефективност да се приеме противопоставимостта на акт, който не е надлежно публикуван, би довело до това частноправните субекти в съответната държава членка да понасят отрицателните последици от

неспазване от страна на администрацията на Съюза на задължението ѝ да предостави на тяхно разположение към датата на присъединяване съвкупността от достиженията на правото на ЕС на всички официални езици на Съюза (Решение по дело Skoma-Lux, посочено по-горе, точка 42).

45 Естонското правителство изтъква също, че Pimix без затруднения изпълнило задълженията си за деклариране с оглед на ÜLTS, показвайки с това, че е знаело обхвата на своите задължения дори преди надлежното публикуване на естонски език в *Официален вестник на Европейския съюз* на Регламенти № 1789/2003 и № 1972/2003.

46 Фактът обаче, че дружеството — жалбоподател в главното производство, точно е декларирало количествата подлежащи на облагане с такса продукти, притежавани от него на 1 май 2004 г., и следователно е било информирано за приложимите правила на Съюза, не е достатъчен да направи противопоставима спрямо него правна уредба на Съюза, която не е била надлежно публикувана в *Официален вестник на Европейския съюз* (вж. в този смисъл Решение по дело Skoma-Lux, посочено по-горе, точка 46).

47 С оглед на гореизложеното на поставените въпроси следва да се отговори, че член 58 от Акта за присъединяване от 2003 г. трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска в Естония спрямо частноправни субекти да се прилагат разпоредби на Регламент № 1972/2003, които на 1 май 2004 г. не са били нито публикувани в *Официален вестник на Европейския съюз* на естонски език, нито възпроизведени в националното право на тази държава членка, независимо че въпросните частноправни субекти са могли да се запознаят с тях по други начини.

По съдебните разноски

48 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (втори състав) реши:

Член 58 от Акта относно условията на присъединяването на Чешката република, Република Естония, Република Кипър, Република Латвия, Република Литва, Република Унгария, Република Малта, Република Полша, Република Словения и Словашката република и промените в Учредителните договори на Европейския съюз трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска в Естония спрямо частноправни субекти да се прилагат разпоредби на Регламент (ЕО) № 1972/2003 на Комисията от 10 ноември 2003 година относно временните мерки, които следва да се приемат за търговията със земеделски продукти във връзка с присъединяването на Чешката република, Естония, Кипър, Латвия, Литва, Унгария, Малта, Полша, Словения и Словакия, които на 1 май 2004 г. не са били нито публикувани в *Официален вестник на Европейския съюз* на естонски език, нито възпроизведени в националното право на тази държава членка, независимо че въпросните частноправни субекти са могли да се запознаят с тях по други начини.

Подписи